

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ срѣдь) съ 4-бі год. по пол. Литер. додатокъ
"Бібліотека 16-го в поспільному для кожного мѣсяця".
Редакція, адміністрація і експедиція підъ ч. 44 улиця
Галицка.
Всі збори, посыпки і реклами належать портфелю
підъ адресомъ: редакція і адміністрація "Дѣло" ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не повертаються толькъ на попереднє вистере-
женіе.
Подлинное число стоять 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаются по п'ятнадцять 6 кр. а. в. безъ срока
строчія початковъ.
Рекламація не поспішай вѣльшъ відъ порта.
Предплату належить пересилати франко (найлучше
поштовими пересилками) до: Адміністрації часописа "Дѣло"
ул. Галицка, ч. 44.

Д Небавомъ розпочинається II-їй пів-
рікъ, а взглядно III-їй чвертьрікъ сегоріч-
ного видавництва "Дѣло".
Примімо П. Т. Предплатниківъ поспіши-
ти съ предплатою і виробниченіемъ довговъ, бо
наша Редакція, якъ і кожда друга, съ почат-
комъ півріку має надмѣрно великий видатки,
— а все мусить платити готовкою.

ШКОЛЫ НАРОДНІЙ И ІХЪ ВПЛЫВЪ на бытъ матеріальний краю.

VI.

Навѣть вѣкотрій въ оборонцѣвъ не твер-
дивъ, що нынѣшній школы отповѣдають своїй
цѣлі. Не улагає сумнѣвови, що школа мусить
числитися съ потребами краю, котрого добру
мас служити; она мусить числитися съ по-
требами житя тихъ, котрихъ зыхову. Ми
же сказали, що школа, котра того не робить,
не має рації быту. Школа добра відносить
людь і край, школа відь руйнує одного і дру-
гого. Длатого школа — або добра, або вѣяка.
Зізведь рольниковъ у Вѣдії въ 1879 роцѣ
ухваливъ революцію жадаючу, щоби для вы-
ховання здѣбільнихъ учительствъ въ семинаріяхъ
учительськихъ запроваджена була наука роль-
никовъ. Болѣшість членівъ того вѣтду ста-
новили мужівъ въ краївъ въ господарствѣ ви-
ше посуненіяхъ, котрій остань господарствѣ
рольниковъ, особливо хлопчикахъ въ Галичинѣ
ледви слабе можуть мати поняття. Що сказа-
ли-бы они якъ-бы сюди прійшли і увидѣли!

Повторюю до пересути: край нашъ роль-
никовъ, якъ-же у насъ господарится? Свѣтъ
поступає, а у насъ господарується такъ, якъ наші
дѣди, прадѣди господарили. Безъ наукъ уни-
верситетськихъ а наївѣ гуманітарніхъ і безъ
граматики ще много людей живе на землі; але
безъ умѣтнаго вилюкування землї за помо-
щю освѣченого люду — жити не можна. Сего
доказомъ наша нужда, споводована занедбаньемъ
люду.

Не належить забувати, що нынѣ толькъ
въ бітвовѣднімъ освѣченю масъ народа лежить
надїя нашої долї для краю и насъ всѣхъ.
Решта все, якъ сплавність рѣкъ, трансвер-
зальній дороги і т. п. — можуть помогти
толькъ при освѣтѣ; інакше послужать они
хаба тымъ, що заберуть землю нашу, щоби
мали лекше виводити свои плоди.

Ото-жъ вихованье и освѣтъ люду вима-
гають наглядно и въ основы реформы школъ
людовихъ; вимагають передовсѣмъ занедбани
науки господарства въ школахъ початковихъ
і семинаріяхъ учительськихъ, але такъ, щоби
наука тая становила предмет головный, ко-
трому належить перше мѣсто.

Такъ потреба змѣни плану наукового въ
семинаріяхъ учительськихъ і школахъ людо-
вихъ, щоби предметы науковій для селяніна
менше потребній були усуненій, а за тое, щоби
більша часу була призначена на науки
практичні, особливо господарства домового і
рольного.

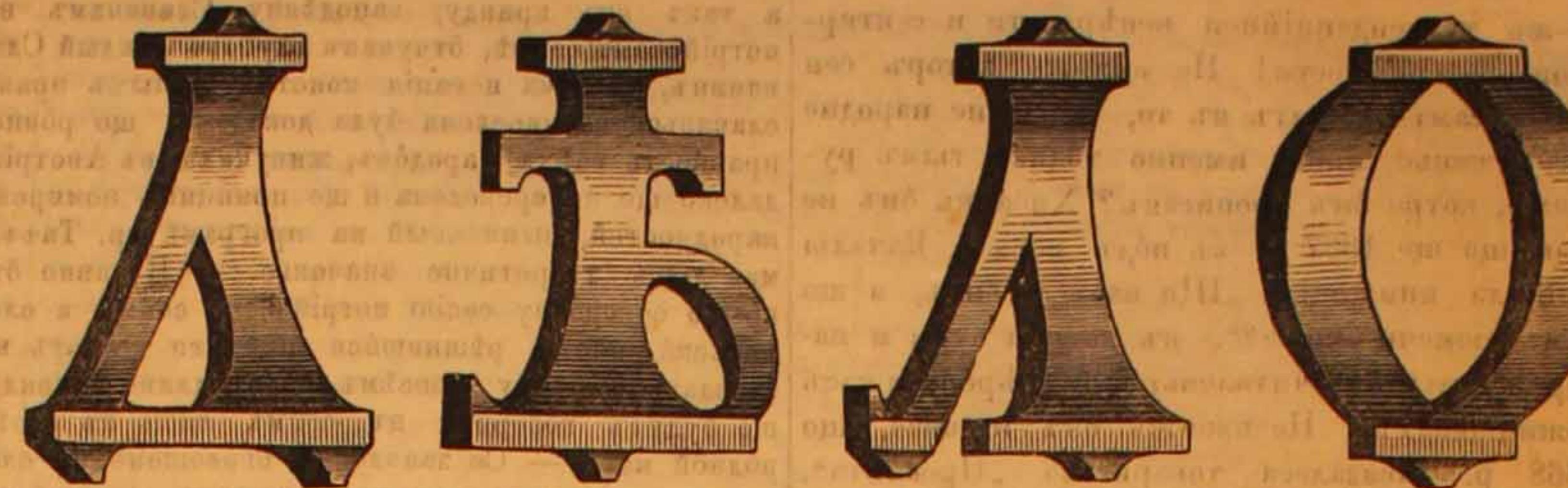
До того потрѣбній два условія:

а) щоби учитель були отвѣтно вибира-
вани;

б) щоби при школѣ були огородъ і поле,
де можна-бы практикувати.

Тымъ способомъ повинні-бы дѣти сель-
скія научитися обходиться съ навозомъ, робити
землю пухкою, научитися о управѣ ростинъ
пастевихъ, о плодоземлї, въ загалѣ о улуч-
шеннію господарства. Такъ дѣти кромѣ читанні
и писання могли-бы научитися въ школѣ на-
уки природничихъ о столько, щобъ умѣли
шифровий впливъ усувати, а пріязній взы-
скувати до своїхъ цѣлівъ.

Такъ перша рѣчъ — належить учити
господарства поправного рольного. Але ту ще
не конецъ. Часто вже подношено питанье: чому
квестія не урожаю, винана съ квестію го-
доду въ краю нашому? На квестію тую отпо-
вѣть графъ Любенський. "Въ нашому краю —

попѣда граffъ — питанье неурожаю лучиться
тѣсно съ питаньемъ голодовимъ, а то въ
тої причини, що у насъ все опирається на од-
ній галузі, все зависить відъ того, що кожного
року земля уродить. Богатство кожного краю
обчисляється въ загальному високу, котрый люд-
ність отримує відъ всѣхъ галузей: въ промы-
слу, рукофѣль, торговлї і рольництва — раз-
вомъ виявляється. Недобѣръ відъ однімъ покрыва-
ється доходомъ въ другихъ. Єсть доказано, що
коли край якій опирає себѣ бути на одній
продукції, то завсідги мусить бути въ вели-
кому небезпечністѣ, єсть виставленый на
зувображеніе, навѣть на загладу. Тов власне об-
меженіе на одну галузь робить, що кождо-
часній неурожай вяжеться съ питаньемъ голо-
ду. Браку, викликаного неурожаємъ, нема
чимъ покрити. Низькій ступень розвою ин-
дустрії, рукофѣль і торговлї єсть головною
причиною, чому неурожай вяжеться съ квестію
житя або смерті."

Треба-бы для того рольниковъ утворити
іншій ще жерела доходівъ і заробку, — треба-
що кождий учився якого ремесла і до того
вже способившися відъ школы, — якъ се вже въ
іншихъ краяхъ практикується — черезъ вар-
статы школъній, практику школъніу. По укі-
чанню школы єсть звичайно за позно. Школа
повинна дати практичне приготовання до роль-
ництва, промислу, рукофѣль, господарства до-
мового. Не досить знати, що маєся зробити,
треба ще мати вправу до того. Бракъ вправы
чинитъ, що мы все спроваджуємо въ загра-
ницѣ, навѣть забавки для дѣтей, якъ вѣзки,
тачки і т. д. Най нѣкто не каже, якъ-бы жа-
дано, щоби въ школы выходили добрі шевцѣ,
колодѣї, і т. д. Школа повинна дати толькъ
приготовання, вказавати способи, якими-бы свои
доходи помножити можна.

Нема що сумніватися, що запровадженіе
роботній школъній у всѣхъ трехъ єи частяхъ
а такожъ заведеніе школъній каси ѿщадності,
єсть, якъ відъ взглядувъ економічныхъ такъ і
педагогичніхъ, не толькъ пожадане і можли-
ве, але і конечне. Інституція того рода вже
єсть відъ давна въ різнихъ краяхъ і ведя
загальнаго мінѣнія і справодѣльства властей
школьныхъ, видають тамъ свѣтлій результаты
економічній і педагогічній. Хиба толькъ не-
охота, або упередженіе може уважати ихъ у
насъ непотрѣбними або неможливими. І проф.
Юрій Гарвотъ въ своїмъ меморіалѣ до сойму
жадає утворенія въ кождой громадѣ школы,
сполученою съ роботнію для дѣтей, а такожъ
заведеніе школъній каси ѿщадності. Тоді
не було-бы треба силувати родичвъ до посы-
лання дѣтей до школы, анъ дѣтей екзекуціями
до неї вганяти, бо тоді школа була-бы для
люду — а не людь для школы. Ото-жъ друга
рѣчъ — при добрій школѣ повинні бути ро-
ботній школъній і школънія каса ѿщадності.
Така школа мусѣла-бы піднести освѣту і до-
бробытъ въ краю.

Читали мы недавно, що въ Царствѣ
Польському графини Браницка вложила 288.000
рублівъ на заложеніе въ своїхъ добрахъ
сельскихъ школъ, въ которыхъ-бы дѣти учи-
лися такожъ ремесла. У насъ противно. Въ
селѣ Грядѣ, де учителемъ бувъ Іванъ Василь-
кевичъ, виробляли ученики въ школѣ ріжні
занаряды, якъ плужки, вѣзки і др. Учителъ
той достававъ за се похвальній декреты, а на-
конецъ вінъ усунули підъ предлогомъ нехосен-
ніхъ результатовъ віго науки. У насъ уважає-
ся людь для школы, для учительствъ.

Коли мы вже вгадали за учительствъ, то
приглянемося трохи близше тому елемен-
тови.

Не буду писати рѣчей загально знаныхъ,
але хочу звернути увагу, які голоси відъ нихъ
самыхъ підносяться.

Учителъ знає, на яку платню подаєся,
Краєва рада школънія, організаючи школы,

такъ невдоволеній. Менѣ лучилося перегля-
ти колька чисель "Glosu Naucyjelskiego" въ
Коломиї. Тамъ не пытають, якій пожи-
токъ въ нынѣшній школы, але кличуть: "Вы-
вінуйте настъ, якъ іншихъ урядниквъ, бо
то вночіючю насъ до працъ.. Або мы родимо-
ся съ меншими жолудками якъ ті, котрі
тысячѣ побирають?" А дальше кажеся: "Або
мы недоучені? Мы переученій, бо що нынѣ
не жадається бѣть учителю? Жадають, щоби
учителъ бувъ філологомъ, теологомъ, астро-
номомъ, хемикомъ, географомъ, рисовникомъ,
спѣвакомъ, музикомъ, гімнастикомъ..." (Толь-
ко не агрономъ, бо мало-що учатъ въ семи-
наріяхъ і то теоретично, анъ не вимагаютъ
ручної вправи. *Прим. авт.*)

Я не входжу въ те, на сколько повыша-
голосы оправданій і некористолюбиві; але
все таки учителъ не повинні забувати, що не
єсть меншими жолудками родяться і ті, котрі
на платню для учителю тягнутся і неразъ-
мусять собѣ бѣть губи отняті, щоби учителю
заспокоїти.

Правда, варти роботникъ заплати, але за
роботу, котра приносить пожитокъ, а не за
таку, котра не дає пожитку. Учѣть ради-
ональної працѣ і ѿщадності, а піднесе тоді
добробѣтъ — і край не пожалував для вѣ-
стъ справедливої заплати.

Степанъ Качала.

Справы ЦЕРКОВНО-ОКОНОМІЧНІЙ.

I.

In hoc signo vinces.

Жіємо въ вѣцѣ дуже реальному. Не іде-
альний мотивы, не ідеальний цѣлі по собѣ
єуть тими спружинами, котрі ворушать такъ
сильно і въ такому відношенні руху удер-
жують суспільний організмъ теперішньої
людскості; ними єуть головно реальній побу-
дженія, реальній тенденції. Те, що приносить

реальну користь для житя, що служить такої
цѣлі, або бодай що найближче єсть реальнимъ
живіть стыкається, се толькъ набирає ваги, се
взбуджує интересъ. Такъ і вчинилося, що та-
кій реалистичний напрямъ заволодѣвъ на
всѣхъ областяхъ культурного житя людскості,
вийшовъ повсюднимъ тріумфаторомъ. Въ
відь нормуються межинародній відносини,
ладяються альянси, витикаються дороги вну-
трішній і заграничній політиції поодинокихъ
державъ, біль кермю соціальнимъ рухомъ, ему
служить наука, ему намагається підъ ладъ іти
навѣть така ідеальна сторона житя людскога,
якъ штука. Не думаю вдавати въ розбрѣ-
того питання: чи такій безвзглядний реа-
лізмъ отповѣдає цѣлковито ідеалови людеско-
сти, чи біль заспокоює всѣ жаданні людескої
душѣ? — бо се не лежить въ планѣ нынѣш-
ній нашої роботи; мы констатуємо лише
фактъ, що такъ єсть. А доказовъ широкихъ
для підтвердження цього факту доставляти ма-
бути не потреба: они готові у всякої підъ
руково. Вистане нагадати такій свѣтлій подївъ
відъ свѣтової політики, якъ справы Египту,
Тонкіну, Мадагаскару і той такъ довидно за-
значившійся напрямъ політики колоніальній
майже всѣхъ державъ європейськихъ, а єль обла-
сті внутрішньої політики державъ такій пы-
тання — рівно майже всюди поставленій на
порядку днівній, — якъ аграрне і роботниче
дело. Яка-жъ єсть головна характеристика
и яка стала тенденція цього реалізму? Ото те, що біль шукав твердого (певного,
дѣйстивного) матеріального (заглядно фізичного,
фізіологічного) ґрунту яко правдивої основи
для житя, і тую основу старається, колько лиши
можна, розширити і збогатити і въ неї живи-
неності і тревалості для своїхъ дѣтей добу-
вати. Вистане нагадати такій свѣтлій подївъ

Предплата на "Дѣло" для Австрії:	для Россіи:
на п'ятнадцять року	12 кр. на п'ятнадцять року
на п'ять року	6 кр. на п'ять року
на четверть року	3 кр. на четверть року
за пол. Бібліотеки:	за пол. Бібліотеки:
на п'ятнадцять року	16 кр. на п'ятнадцять року
на п'ять року	8 кр. на п'ять року
на четверть року	4 кр. на четверть року
за п'ятнадцять року	5 руб.
на п'ять року	2 руб.
на четверть року	1 руб.
за п'ятнадцять року	15 кр.
на п'ять року	7-50 кр.
на четверть року	3-75 кр.
за пол. Бібліотеки:	за пол. Бібліотеки:
на п'ятнадцять року	19 к

конца размаистого добра, — о чѣмъ всѣмъ по-
одинокій спрота Русинъ звычайно наимѣть и
подумати не може. Онъ потребує для тыхъ
валатъ риеного освѣтленя, кадила и т. д. А
потребує всего того ненастанио, що разъ, що
разъ. И справдѣ годили тымъ его широкимъ
потребамъ чужостороннї фабрики, варетаты,
майстернѣ, отливальнѣ, артистичнї заклады.
И робивъ нашъ миліонеръ свои богатї вакупна
въ Италіи (Римѣ, Флорентіи), въ Тиролю, въ
Парижи, въ Монахіи, въ Чехахъ, у Вѣдни, въ
Краковѣ, и Богъ знає де ще! Охочи посеред-
ники спроваджували таке добро въ Ліону,
Марсиліи, Генуы, Норемберги и т. д., та и
въ самого Єрусалиму, Ливану. Знали нашого
миліонера люде на свѣтѣ. И не разъ то до
такого убогого закутка, де только есть церковь,
до такого мизерного раба божкого, прїде пись-
мо десь изъ свѣта, нѣбы то за инстанцію,
щобы спонукати нашего миліонера до якого
тамъ закупна. И дивуєшсь: село вдається таке,
що за него нѣ исторія не знає, и географія
мовчить, только що въ штаєрамтѣ его знаютъ,
тай тї паны, що виїзджають на комісію, —
а тутъ за него якійсь Нѣмець перевѣдався...
чудо тай годѣ! Такъ и знали, кажемо, за на-
шого миліонера люде на свѣтѣ, бо й було за-
що знати. Онъ виявлявся якъ жвавый поку-
пець, яко солидный платникъ, плативъ щедро,
не жалуючи и не розбираючи, чи варта було,
чи не варта. (Кон. 6.)

Данило Танчикевичъ,

Переглядъ часописей.

(Систематична односторонність „Нового Пролома“ и его помилки въ исторіи нашего народного розвою. Захота „Слова“ для буковиньскихъ Русиновъ и его щира рада Полякамъ.)

Въ 143 числѣ „Нового Пролома“, напечатана статія „Дѣйствительность (?!) или летаргъ?“ (Авторъ запевне хотѣвъ сказати „бдѣніе“, такъ якъ „дѣйствительность“ значитъ „Wirklichkeit“ и не есть нѣякою антитезою летаргу, который яко явище есть така сама „дѣйствительность“, якъ и „бдѣніе“, das Wachen). Въ той статіи авторъ переходитъ побѣжно исторію нашего народного бгродженія и спеціально исторію просвѣты народныхъ масъ, и наводячи примѣры колькохъ упавшихъ читалень, подносить таке desiderium, щобъ кожда читальня „имѣла рацію существованія, чтобы являлась результатомъ нѣсколько — или даже нѣсколько надцатилѣтнаго труда священника и учителя въ области просвѣщенія.“ Не треба и замѣчати, що такой и многій подобній речения, съ емфазою гоношенній „Новымъ Проломомъ“, суть по просту выламуваньемъ отворенныхъ дверей, бо нѣкто прецѣ не сумнѣваєся, що всяке дѣло только тамъ може стояти и развиватися, де „имѣеть рацію существованія“. И послѣ проголосенія такои фрапуючои истины, „Новый Проломъ“ нѣ въ сего нѣ въ того задає собѣ и цѣлой галицкой Руси пытанье, чи всѣ тѣ невсыпущій труды нашей интелигенціи и навѣть народа, всѣ тѣ радостнѣ обѣявы суть „дѣйствительность или летаргъ?“ На тѣ вельми цѣкаве пытанье „Новый Проломъ“ не отповѣдає нѣчого, бо — „самопонятно“ — нѣчого отповѣсти не може, бо и само пытанье було нѣ пришите въ прилатане до нашего житя. Летаргомъ называє наука такій станъ чоловѣка, который граничитъ мѣжъ сномъ а смертею, въ котрому чоловѣкъ нѣякого руху — не то вже невсыпущого труду и радостныхъ обѣявлѣвъ — не проявляє.

Але не о той ишло очевидно „Новому Проломови“ въ той статії, але о той очеркъ нашего народного развою, въ котрѣмъ-бы бнъ, правда, съ невеличкими перекрученіями та изтяжками, мбгъ скавати свое типове: Все те „мы“ зробили — дѣйствительность се, или летаргъ? Въ 1860 роцѣ появилось „Слово“, „Письмо до громады“, „Вечерницы“, — але „числя на поддержку высокихъ сферъ — мы залишили область народного просвѣщенія“. Очевидно, що скоро „мы“ еи залишили, то нѣкто о нѣй не подумавъ, ажъ доки „въ 1871 г. появилась въ Коломыѣ популярная газетка „Русская Рада“, а о. Наумовичъ, основавшій ту газетку, кинулся съ цѣлымъ рвеніемъ молодечого своего духа въ область народной литературы. Современно стали появлятиесь въ Коломыѣ популярныи брошурсы, потомъ появилась „Наука“, а на конецъ основано и Общество Качковскаго. Изъ пера о. Наумовича появился статутъ для сельскихъ читаленъ, которыми стали спорадично учреждатись“.

Якъ бачимо, все те факты, — але колько-жъ ту тенденційнои невѣрности и сектярской нетерпимости! Не вже-жъ авторъ сей статїи самъ вѣрить въ то, що наше народне разбудженье ишло именно только тымъ русломъ, котре бнъ прописавъ? Хиба-жъ бнъ не знає, що ще 1867 р. въ подъ пера о. Качалы выйшла книжочка „Що насть губитъ, а що намъ помочи може?“, въ котрой були и начерки статутовъ читалень, шпихлѣрбвъ и касъ пожичковыхъ? Не вже-жъ бнъ не знає, що 1868 р. завязалося товариство „Просвѣта“, котре до 1871 р. розширило мѣжъ народомъ десятки тисячъ примѣрниковъ популярныхъ выдань, въ ту пору, коли не було ще вѣ „Науки“ о. Наумовича, нѣ Об. М. Качковскаго. Не вже-жъ авторъ думав, що заснованье „Общ. Качковскаго“ було послѣднимъ дѣломъ на тѣмъ поли, по котрому уже не появилось нѣчого гдногого згадки, отъ хочь-бы н. пр. „Батькѡвщина“? Та ба, згадуючи все те для историчной правды, прійшлось-бы „Новому Проломови“ призвати, що не только „мы“ все робили, але й други не спали, — а языкъ „Нов. Прол.“ въ ту сторону не повертаєся!

Говорячи о „Нов. Проломѣ“ слѣдує згадати и о „Словѣ“, котре въ ч. 63 такъ горячо загрѣває буковинскихъ Русиновъ до смѣлости и вытревалости въ розпочатой выборчай борьбѣ: „Есть ли ровная ривализація нашихъ кандидатовъ съ баронами и магнатами? Мы не имъемъ много надежды на нашъ успѣхъ!“ Есть се зовсѣмъ новый способъ передвыборчои агитациіи — зливати борючимъ-ся о свои права братямъ жаркій головы студеною водою, и то въ той хвили, коли они не мають своего власного мѣсцевого органу, который-бы загрѣвъ и заохотивъ ихъ, и коли навѣть польскій органы здобуваются на теплѣйшій для нихъ

За то далеко бѣльше „надежды на успѣхъ“ мав „Слово“, коли подає Полякамъ въ величезной вступной статіи въ чч. 63 и 64 прему-
ару раду — перейти на православіе.
„Для Польши другого выхода нѣтъ, только примиреніе со Славянствомъ, сплотитись съ Русью союзомъ любви и единою право-
славною вѣрою“. Може бути, що рада та сама по себѣ дуже мудра, але мы думали-бы, говорячи словами одного министра австрійско-
го „dass die Redaction des „Slovo“ sich die
Köpfe der Polen nicht zerbrechen soll“. Радше-
бы дбати лѣпше о свои домашнїи справы, вы-
брести разъ въ непереглядного моря пустой
фразы, нѣжъ скакати на конику православной
пропаганды мѣжъ Поляками и турбуватися
гымъ, якому Богу повинній поклонятися По-
ляки! Sunt certi denique fines...

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Розпоряджене языкове для полудневои Стирии.) Пóсля информацій ческихъ газетъ мае правительство въ короткомъ часѣ выдати розпоряджене, нормуюче отношенія правній обоихъ краевыхъ языковъ въ полудневой Стирии.—Позаякъ министеръ сараведливости вже дня 12 цвѣтня 1882 р. выдавъ розпоряджене, котрымъ приказує судамъ въ полудневой Стирии принимати словенъскій поданія, то нове розпоряджене относилося бы до становища словенъской мовы въ урядахъ политичныхъ, а Словенцѣ лишь съ нетерпеливостею выжидаютъ, коли ся вѣсть станеся дозершенымъ фактомъ.

(Результатъ выборовъ до угорскаго сойму) есть послѣдніи телеграмы ось якій: Выбрано загаломъ 231 либеральныхъ пословъ, 59 кандидатовъ сторонництва умѣренной опозиціи, 73 пословъ зъ сторонництва крайней лѣвицѣ, 16 народовцевъ, 10 дакихъ и 17 антисемитовъ. — Въ 7 округахъ маутся ще отбути выборы тѣснѣйши. — Становище сторонництва либерального майже не змѣнилося въ порівняннѣ съ минувшою каденцією, коли ся партія числила 229; найбольше стратила умѣренна опозиція, котрои знаменитости, якъ звѣстный защитникъ зъ процесу Тиса-Веслярскаго и други, невыбрани сего року до сойму; найбольше однакожь взмоглася въ силу партія антисемитовъ, котрои члены въ угорскомъ соймѣ мимо назавзятѣйшої агитаціи противниковъ зросли болѣше якъ въ троє въ порівняннѣ послѣдніми выборами, а въ виду того, що въ 7 округахъ будутся ще отбували выборы тѣснѣйши, має оно ще шансу на прирѣстъ.

(Соймъ истрійскій). Італійска бoльшoсть
истрійскoго сойму вийшла якъ звoтно минув-
шого року въ демонстративный способъ зъ сой-
мовои салѣ, коли посолъ Лагиня зачавъ говорити
по хорватски, а краина нетерпимость италійскихъ
повинистовъ спонукала славяньскихъ пословъ
выйхати въ часъ соймовои сесіи зъ Паренцо.
Сей поступокъ славяньскихъ пословъ бувъ про-
гестомъ тяжко ображеного національнoго чувства

и знайшовъ одобренье у славяньскихъ выборцѣвъ, а такъ якъ кривду, заподѣяну Славянамъ въ истрійскомъ соймѣ, отчувавъ глубоко каждый Славянинъ, то така негація конституційныхъ правъ славяньского населенія була доказомъ, что ровно-правность всѣхъ народовъ, живущихъ въ Австріи, далеко ще непереведена и что принципъ помиренія народностей, выписанный на програмѣ гр. Таффе, мае лишь теоретичне значеніе. — Недавно открыто сегорѣчну сесію истрійскаго сойму а славяньскіи послы рѣшившияся принятии участіе въ засѣданіяхъ сойму зовсѣмъ оправедливо заявили, что будутъ говорили въ соймѣ лишь въ свой роднїй мовѣ. — Се заявленіе, оголошене въ славяньско-федералистичныхъ органахъ, розумѣется, дуже неподобалося италійскимъ шовинистамъ и ихъ союзникамъ и они поднимаютъ крикъ, что ось-то Славяне прямуютъ до розвязанія истрійскаго сойму. — Коли поо. Витезичъ представивъ гр. Таффому справу непорядкѣвъ, зайдовшихъ ми нувшого року въ истрійскомъ соймѣ, мавъ президентъ министровъ обѣцяти, что недопустить вже болѣше такихъ неправильностей и мавъ заявити, что въ случаю, коли-бы мали повторитися сего року таки пригоды, онъ буде приневоленый розвязати истрійскій соймъ. — Таке заявленіе гр. Таффе, — розумѣется, о сколько вѣсть про него мае фактичну основу — палежитъ повитати яко признаку справедливого пониманія международныхъ отношень, зъ другои-жъ стороны, гдѣ дogleядѣти въ рѣшеню славяньскихъ пословъ яко небудь нелояльной тенденціи, а замѣтъ вины, въ можливомъ розвязаню истрійскаго сойму, можна-бы лишь поднести противъ италійскихъ шовинистовъ, что непошанованьемъ правъ національныхъ Славянь спонукуютъ правительство до такихъ мѣръ. — Славяньскіи послы истрійскаго сойму задумали внести до правительства пропамятне письмо и выражити въ нѣмъ свои бажанія а мѣжъ инчимъ поднести тамъ справу обсадженя епископскаго престола въ Паренцо-Поля.

тицѣ и хоче надати министерству однакоже напрямокъ а то тыль болѣше, позаду же которы мають уступити, не отиовѣти сувиамъ. Вальдекъ-Руссо не може позбутати цици министра дѣлъ внутрѣшнѣхъ земель чехъ выборовъ; позаякъ бѣтъ однакоже собою прихильне сторонництво, то Ферри да ему отдать министерство юстиціи, котре мавъ Мартенъ-Фейльє. Третій має уступити міністерство вѣйни Кампенонъ, котрый от рекрутациії станувъ по сторонѣ національної не допускаючи жадного винятку для обслуги до трилѣтній служби войскової. Министерство бу Тирардъ позостане лишь для того, що вони повѣднѣйшого чоловѣка на его мѣсце. — Ещѣ ромъ Наполеонъ намѣряє незадовго видали фестъ, въ котрому хоче зъ рѣжныхъ піштівъ доказувати свои права, и хоче оголосити претендентомъ. Выбръ формы управы земель родови. — Ферри давъ 23 с. и. въ первые поясненія, относячія до англійско-французскіи годы въ справѣ египетской. Въ поясненіи зазначивъ онъ насампередъ, що Египетъ въ анѣ англійскимъ анѣ французкимъ, але гдѣ лиши краемъ международнымъ, европейскимъ і запитанье египетске не перестало бути цілкомъ европейскимъ. При сей случайності піднявъ повагу Глядстона и Гранвіля, котрі позаду були за неутральностею Египту. Дальше заявлено, що Англія обовязалася уступати зъ Египту назначеномъ часу и не позостане дальше Египтѣ безъ запитаня державъ, а Франція въ ме Дельты войскомъ, не порозумѣвшія візитомъ съ Англією. Въ 1888 р. мають державы роздіти, чи окупація Египту черезъ Англію въ дальше тревати. Неутралізацію Египту въ Бельгії и свободу Суеского канала вважаючи найбѣльшимъ добуткомъ французковъ.

І'оляндія. Коли на воходѣ Европы въ європейскій союзъ середно-европейскихъ державъ умира бодай здаются бути забезпечено

(Змѣна мѣсця пробуваня адвокатовъ). Министерство справедливости выдало до всѣхъ палатъ адвокатскихъ рескриптъ, въ котрому взывае ихъ, щобы про каждый случай змѣны мѣсця пробуваня адвокатовъ и переселеня адвокатовъ зъ одного округа судового до другого здавали министерству справу.

(Австрійско-румунська комісія регуляції), котра якъ звѣстно має задачу урегулювати деякий спорний точки границь межи Буковиною и Румунією скончила вже обѣздъ границь и зачала вже студіи надъ зобранимъ матеріаломъ.

(Рухъ виборчій) въ краяхъ, де маються отбувати виборы до соймовъ краевихъ, ще дуже оживленый, а журналы набити листами кандидатовъ и виборчими отзовами; нѣгде однакожъ не заманифестувалася акція виборча такъ горячково якъ въ Моравії. Тамъ станули насупротивъ себе два великихъ таборы: ческій и нѣмецкій и обѣ сторони выпружають свои силы, щобы вийти побѣдно. — Нѣмцѣ жалуються на надъужитя властей въ користь ческого сторонництва, Чехи же подносять махинаціи Нѣмцѣвъ. Межи прочимъ доносять ческій газеты, що пос. Авсницъ надіславъ до бурмистра сего мѣста, въ котрому кандидує о мандатъ посолскій, 3000 зр. ав. „на шкільний цѣли“. — Не знати, що розумѣвъ кандидатъ говорячи про „шкільний цѣли“, інтенціи его не мусѣли однакожъ зовсімъ отповѣдати поглядамъ бурмистра на потребу такої помочи, бо онъ еи отказался и отославъ датокъ назадъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Сполученій Державы. Въ поодинокихъ станахъ Сполуч Державъ отбуваются теперь выборы кандидатовъ на президента. Самъ выборъ президента мае наступити донерва въ осени. Наибольші шансы бути выбранымъ мавъ доси Бленъ. Чимъ больше однакожъ супротивляются сему выборови республиканы, тымъ больше знову агитують демократы за выборомъ своего кандидата Клевелянда. Демократичный союзъ въ Нью-Йорку выславъ минувшого тыждня 72 своихъ делегатовъ до Чикаго съ наказомъ, щобы въ всѣхъ пытанияхъ згѣдно поступали съ тамошними демократами. Такъ само голосуютъ демократы и въ другихъ станахъ за Клевеляндомъ и здається вже теперь, що выборъ его на президента майже запевнений.

Англія. Глядстоң заповѣвъ въ низшой па-
латѣ, что первое засѣданье конференціи отбудеся
сего тыждня въ суботу. Передъ симъ ще полу-
чать державы, репрезентованій на конференціи, чи-
зла относячїя до Ф..пансового проекту. Норт-

Н О В И Н К И.

ной статії, будто-бы походячої зъ ирляндскихъ кружкобъ обговорює замѣры и пляны Феніянъ. Посля сеи статії давнійшій голова феніянського союза Джемсъ Стефенсъ есть зовсѣмъ противный динамитовой политицѣ партіи О'Донавана Россы. Інъ хоче скликати збръ всѣхъ знаменитшихъ патріотовъ ирляндскихъ до Чикаго и хоче на тѣмъ розвинути свой програмъ и протестувати противъ убійствъ политичныхъ и политики Парнеля, бо она односторонно спомагає арендаторовъ и исує тымъ способомъ добробытъ и спокой Ирландія. Стефенсъ каже, що Ирландія повинна передовсѣмъ старатися, щобъ мала свое законодавство и зреорганизувалася війсково такъ, щобы наслучай потребы могла збройно выступити противъ Англіи; агитаціи, якій теперъ ведутся, суть безъ цѣли и лишь деморализуютъ.

Франція. „Schl. Ztg.“ доносить, що въ

— Повѣнь. Отъ Вислы ажъ по Прутъ, южній цѣлыхъ Карпатъ розоѣлась по Галичинѣ отради нѣоля, всюды сумъ, плачь и зойкъ. Добута горкои працѣ знишила вода або забрала съ собою. Повѣнь сегордна була, здається, больша, якъ 186 р. Отъ 18 о. м. почали прибувати воды у війська допливахъ Днѣпра, Сяну и Вислы, а въної води дойшла 20 о. м. до найвишої точки. Води зачинають вправдѣ вже опадати и найбольша безпеченътво вже минуло, хочъ не манула обава, чи оно ще не повторится, бо въ польщії Италії и надъ моремъ Адріатскимъ далась поспіш сильна депресія, котра знову заповѣдає омыту бурю и дощъ въ середній Европѣ. Зъ дальніхъ вѣстей о нещастияхъ, якій повѣнь наробыла, вѣдомо ще слѣдуючий. Бытряць коло Станіслава страшно прибули; вода залила Устье зелене та, якъ жаль балз

кабинетъ францускому заносится на певнѣ змѣны. Ферри хоче выкористати свое доброе положенье по поводу своду, побѣдѣ въ западнай полѣ

брони и Хирова, вода залила поля и засыпала колька глыбами морготь. Отъ Буковца доносятъ, что между Стыремъ и Днѣстровъ подъ водой; вода забрала колька съ штуками худобы. Отъ Самбора пишутъ зюкову, что погибъ тамъ такъ, яко люде ще не памятаютъ. Цѣла долина, Днѣстора залила, школы нечуваны. Могуть на правительство, гостиницѣ до Дрогобича въ Радивовцахъ валиются. Тамъ-же забрала вода 2000 корабль высаженныхъ бараболь съ грунтомъ. Коло Жидачева комуникація перервана; Днѣстровъ и Стрый залили просторы сѣножати, пасовиску и поля засѣяній зѣбжемъ. Въ Галичинѣ на Зарчу и Батюховѣ стоятъ дома подъ водою; людѣи перевозятъ эти бѣти лодками. Вода несъ хаты въ потоплену худобу. Вода стояла 20 с. м. 4 метры надъ зеро. Цѣла долина галицко бурштынска залита водою. Країна дорога зъ Бурштына до Станиславова стоять на 16—17 килом. подъ водою; вода сягаетъ 80 центим. по-надъ дорогу. Насыпь на жѣдѣнци коло Бурштына подъ мулены. Гнила Лана, переплызающа черезъ рогатинскій повѣтъ отъ Ферлѣва до Бовшевець, засыпала сѣножати въ низѣ положеніи грунты и на-робила величезной школы обобливъ въ Фирлѣвѣ, де замутила поля и города, позрываля мости и почерпывала комуникацію. Эѣ Черновець доносятъ, что вода на Прутѣ стоять 3-5 метр., по-надъ зеро. Побережнѣй околицѣ залили; вода все ще прибыває. Эѣ Стырь доносятъ, что наибѣльше бѣтъ повени потери въ селѣ Розгортѣ, Семигорѣ, Жулинѣ, Браткѣвѣ и Верчаны и передмѣстія Стыри; Мартинівка и Звариче. Въ Верчанахъ утопилася дволѣтна дитина селянина Асафата Романа, а на пасовиску тамъ же утоняло 17 штукъ овецъ и одиць вѣль. Въ захадѣй Галичинѣ потерпѣли дальше бѣтъ повени сѣножати горони: много сель коло Божиѣ; въ Недарахъ отошли товары вже четвертый день по колѣнамъ въ водѣ; наибѣльше потерпѣла Церекевъ, де 70 родинъ осталось безъ хлѣба. Коло Рошевца осталось 200 родинъ безъ хлѣба и хаты. Дальше потерпѣли мѣщевости коло Тарнобрежа, Макова, Жиць, Домбровы, Мельца и Вѣлички. Въ Краковѣ починае вода вже опадати; по улицахъ, що недавно ще були залити, можна вже теперъ пerekодити. Костелъ на Скалѣ облигти ще докола водою и виглядає якъ-бы бути збудованы на островѣ. На Гржегоржахъ сягала вода рано въ недѣлю по окна домовъ, вечеромъ вже лиши трохи єи було.

На Галичинѣ потерпѣвшихъ бѣтъ повени прислали званичайшій жертвы (кромѣ цѣсаря — 8000 зр.) архік. Карол Людвикъ 1000 зр., министерство дѣл внутрїшнїхъ на перші потребы 3000 зр., дирекція Повѣтній жѣдѣнци 5000 зр., банкъ для краївъ коронныхъ 4000 зр. Завязалися комітеты у Львова и въ Краковѣ, котріи збираютъ жертвы, а кромѣ того складки розписаніи такожь по староствахъ цѣлого краю.

Товариство Педагогичне руске отбуло 25 с. м. 9 з руць засѣдань, на котрому постановлено выслати до Станиславова на руки проф. Желеніховскаго кольканайція примѣрниківъ статутовъ товариства. Проф. Шухевичъ реферувавъ въ справѣ выданы илюстрованихъ книжочокъ, що мають друкватися въ Берлінѣ и котріи по по-виду невыготовленіи цѣлого тексту не можуть появиться друкомъ. Проф. Шухевичъ обѣцює чрезъ вакациію приготовити решту текоту. Книжочки єй рѣшено печатати въ троякому родѣ по 1000 примѣрниківъ. Дальше предложилъ проф. Ш. свій перевѣдь популярнію хемію Roskow-го. На внесеніе проф. Вахнянина рѣшивтъ видѣль видати сю книжочку яко подручникъ для учительвъ народныхъ. Книжочка си має видти съ рисунками въ текстѣ и друкъ єи вездовго розѣбчею. Переѣздъ свій отступивъ п. Ш. товариству даромъ, за що видѣль "Тов. Пед." складає сьмь п. Шухевичеву прилюдну подяку. На внесеніе сов. о. Ільницкого видѣль постановивъ постаратися о бѣтъвній людей, котріи схогдили-бы взялися за писану повѣсткоту, образкѣвъ историчныхъ и т. п. рѣчей для молодїжі подъ певными для писателей користными уловими. Уловія си ого хотять видѣль на будучихъ засѣданіяхъ. Дальше обговорюють справу скликанія надзвичайного загальнаго збору въ Станиславовѣ и постановлено, що слѣдує. Задля важныхъ и не терплихъ проводока прачинъ, постановлено скликати до Станиславова надзвичайный загальний зборъ членівъ и прателівъ товариства на день 5 ж. серпня с. р. Позаякъ руске Тов. Пед. поставило себи за задачу виказану въ §. 1 своїхъ статутовъ — нести членамъ товариства такожъ и по-мощь матеріальну, длятого на внесеніе секретаря товариства п. Кар. Кахнікевича постановивъ видѣль предложить загальному зборови своїхъ проектъ запомогти учителівъ въ вѣдѣ та сиротѣ по нихъ, і зробити, наколи загальний зборъ себи проектъ прѣмії, отповѣдь змѣну въ статутахъ. Дальше предложили видѣль загальному зборови спровозглашану зъ дотеперїшною своею дѣяльнотою а проф. Вахнянина буде мати отчить на тематѣ: "До-ко належить народна школа?" Близшу вѣдо-мость о надзвичайномъ загальному зборѣ въ Станиславовѣ оголосить видѣль въ своїмъ часѣ. Для дѣяности членовъ постарається видѣль о зниженіи цѣни для членовъ товариства и о всяку выгоду на мѣсци збору. Выдѣль розпочавъ вже бѣтъвній крокъ въ свій справѣ.

Прогулька львовскіхъ Русиновъ до Рудна поста-новлена и на сїдѣнчю недѣлю. Позаякъ теперѣшнѧя школа — юзитку, дуже непевна, то комітетъ школу, котра край "кою постановивъ вы-

— Въ дирекції Общего Рольничо-Кредитнаго Заведенія у Львова наступила вчера змѣна. На мѣсце усту-пившаго одного директора, п. Щапановскаго, вступивъ п. Яковъ Савчинський.

— Розрехъ шарварковъ въ Тернополі. (Отъ нашо-го кореспондента). Розправа въ справѣ шарварко-выхъ розрехъ въ Тернополі въ дніяхъ 21, 22 і 23 цѣтнія с. р. розпочалася дні 23 л. червня о 3 год. по полуночи. Предсѣдателемъ трибуналу єеє сов. Ренивартъ а асесорами п. Цольнеръ и Целевитъ. Обжаловує прокураторъ п. Логинський. Обжалованихъ боронитъ адвок. Яцковскій и п. Лошкінський, адв. кандидатъ зъ канцелярії адвоката Квятковскаго. Обжалованихъ єеє 31, межи пам'ятіи 7 Русиновъ, 12 Поляковъ і 12 Жидовъ. Свѣд-ківъ покликають 69, а то 45 противъ обжалованихъ, а 24 за ними. Крѣмъ того покликаються обжалованихъ єеє на іншихъ овѣдківъ, котріи такожъ, здається, будуть покликають до розправы. Лава при-сяглихъ складається зъ 6 Русиновъ, 6 Поляковъ і 2 Жидовъ; зъ тихъ 7 господарівъ, 1 лѣкаръ, 2 антикарѣ, 1 купець і 3 властителій большихъ по-вѣстостей. Ходъ розправы подамо въ слѣдуючому числѣ.

— Отъ Устринъ пишуть намъ: Рада повѣтова въ Лѣску уконститувалася 17 червня с. р. До вы-бѣду выбраній: маршалкомъ п. Т. Журовскій а его заступникомъ лат. швейцаръ зъ Лѣска, кс. Пра-шадовичъ. Кандидатъ зъ руково стороны на ви-демаршалка швейцаръ зъ Лѣска п. Ант. Кокуревичъ перелавъ. На членовъ видѣлу выбраній зъ Русиновъ о. дек. Т. Карпакъ зъ Устринка до лѣнинськихъ Ант. Кокуревичъ і Госафѣ Вѣлакъ зъ Лѣска. Зъ Поляковъ кромѣ двохъ повысшихъ п. Стан. Швейцарскій і Ант. Макенімовичъ. На заступниківъ выбраній: Русини о. В. Габла зъ Устринової і Ив. Пильо зъ Гошова, а Поляки Ог. Черкаскій, Іоо. Нановскій і Авг. Рильскій. Достойній уваги фактъ, якою приключився при выборѣ вице-маршалка. Коли Русини обставали за кандидатуру Русини п. Кокуревича, то п. Е. Краинський зъ Лѣщоватого заявивъ, що тутъ не-має Русиновъ анѣ Поляковъ — толькъ "Galicyanipie", і бѣть самъ не єсть анѣ Поляковъ, але "Galicyanipie"! Сему абсурдову запротестували наставъ товариши п. Краинського — Поляки... Мѣжъ панами шляхтою, бувають, якъ бачите, оригиналній і забавній людѣ!...

— Жидова по дворахъ городенського повѣта. Наші читателі пригадають собѣ недавній донинъ въ "Дѣлѣ", въ котрому було виказано, колько большихъ по-вѣстостей въ Городенській мають теперъ жиды або на власності або въ посесії. Виказъ той по-вѣсториць і польські газеты, але о толькі не вѣрно, що пропустили слова "въ посесії". Черезъ тое почали деякі панови обиватель писати спростованія въ польськихъ газетахъ, въ котрьихъ констатують толькі, що они по-вѣстості своїхъ жидамъ "не продали", а зовѣтми замовчують о тѣмъ, що сьгодні не они, а жиды господарують по ихъ дворахъ. Ну, а де вже жидъ панъ посесоръ засяде въ дворѣ, — тамъ вже звичайно бѣда съ шляхтичомъ!...

— Зъ Лупкова пишуть намъ: Въ недѣлю дні 22 л. червня с. р. на стації жѣдѣнци въ Лупковѣ отбогралася така сцена. Около 10 години ранкомъ прилетѣвъ на тутешній дворець сторожъ тунелю съ вѣстю, що якісь панокъ єть бѣть въ години рано круглится коло тунелю съ мамами, ділековидами, отрасовує тунелъ і околичні гори; має се бути якісь "москаль", бо не бесѣдує по польські, а закидає зъ московска. На таку вѣсть новстало велике замѣшанье; всѣ въ одинъ часъ ви-рушили въ дорогу къ тунелю съ "банавазеромъ" попереду. Небезпечній панокъ позвертавъ вже бѣть тунелю і въ половинѣ дороги оточений цѣломъ гуромъ жѣдѣнчиківъ урядниковъ і пейсатихъ зоставъ затриманий "банавазеромъ": "Was sind Sie? und was fürt Papieren haben Sie dort?" Ale цианокъ ішовъ дальше, ічно не бѣтъ ви-рушаючися. Повстало овражка. Товна застушила ему дорогу, но панокъ, виганявивши всѣхъ по рускі, ви-рвавши і си-швивши на стації. За нимъ погнала цѣла товна і обогушила дворець, а тымчасомъ "банавазеръ" і "магазинеръ" погнали до села по вѣдѣту і польщанію дороги оточений цѣломъ. Въ одній хвили прибувъ вѣйтъ і сельска поліція і пристушили до сидячого въ клясії панка съ магазинеромъ, котрій заявивъ: "To jest tutejszy wójt i oħne z rapanem rozmówić!" Панокъ встави і пойшовъ съ вѣдѣту на перонъ, де ихъ вѣйтъ урядники і множествомъ народа всікого стану обстушили. "Skond pan je-ždej i kuda pan je-żedzi?" — запытавъ вѣйтъ. Ale небезпечній панокъ нагримавъ на вѣйтъ: "Я інакше не говорю, толькъ по рускі, і таке ви мусите говорити!" — "To moskal" — закричавъ "банавазеръ", а магазинеръ приступивъ до него съ заявленіемъ: "Panie! Robiwy rana ostrożność, nie zapomij pan, że żujętemu w Galicyi, na polskie ziemi!" Панокъ почавъ обсыпувати всѣхъ твердими словами, а до вѣита озвався: "Не слухайте сихъ Лахбовъ! Они не мають жадного до вѣсти права, то повстанці! революціонеръ!" Повсталъ крикъ: одні кричали "To Moskal! To szpieg!" — другі: "Се нашъ рускі! Боронїмъ его!" Кто знає, до чого будо-бы прішло, коли-бы касиръ і "банавазеръ" не оказали до вѣита: "Panie wójcie, źułakujecie mięszańca — aresztuj go!" Въ той часъ задовонено третій разъ і яко наочний свѣдокъ бѣхавъ, зоставляючи небезпечнаго "зг҃рѣга то-сківскаго" — і якій бути "епилогъ" — не знаю.

— Прим. Редакції. Нынішній "Kurjer Lwowski" одержавъ зъ Лупкова въ той справѣ слѣдуючу допись: "Нынѣ, 22 л. червня арештовано въ дорозѣ зъ Чертежа (маєтку Адольфа Добрянського) до Мезе-Лаборца п. Василя Дрогомирецкого, агента російского зъ Львова. Не має бѣть польської легитимації і твердить, що отбуває

подорожъ яко туристъ, оглядаючи Карпаты і слѣ-дичи долю руского народа, збогтаючою польсько-мадарскимъ. При пѣмъ знайдено отрисованій тунель лупковській і головний проходъ черезъ Бескидъ въ линії отъ Ужока до Нидранъ. П. Д. знаходить тымчасомъ въ арештѣ въ Мезе-Лаборцу."

— Зъ Скалатини пишуть намъ: Вже єть мѣсяця єсть въ Галичинѣ "шизматицка" вода, до котрої не толькъ що наша "благородна браніа" не постарались до сего часу о сторожу, але і ото-ріжъ "некаляней моральної публічнії" (і "на-родовій"): "Газета народова", "Дзенікъ польськ.", "Сарака", "Частъ" не остерегли людей, щоби не пили тон воды, бо потроятъ. Надъ самимъ Збручемъ межи Підволочискими і Гусатинськими село Козина. Належить оно до парохії Ко-кошиць. Въ недѣлю передъ лат. "Вознесеніемъ", т. е. 25 мая с. р. має бути въ Козинѣ священникъ зъ Кокошиць, однакъ для чогось не бувъ. Того самого дня священникъ "зъ таїмомъ сторони" ходивъ по поля съ процесією коло збожжа. Козинські люди видачи, що тамъ святити воду, що прошли священника таки таїмомъ, щоби имъ освятити керніцю, котра єсть тужъ надъ Збручемъ. Священникъ зъ початку не хотѣвъ, по-потому перейшовъ черезъ Збруч по дошкахъ, що були сперти на берегахъ і на возѣ, котрій ктось затягъ бувъ въ воду, щоби розмокъ, — посвятити керніцю і вернувся. Щось въ два дні дostaє вйті възводзь до старосіда до Скалати. "Мене", каже, "тогда (зъ недѣлю) не було дома, а сколько я довѣдатися, такъ а такъ було".... Взяли зъ него протоколъ і, кажуть, мали подлати до ц. к. намѣстництва. И жандармерія (самъ постенієр) була въ Козинѣ; однакъ: "трудно" — каже — довѣдатися, яко го сталося, бо одинъ каже: я не знаю, другій: я тамъ не бувъ, інший: я єавъ." Толькъ застуничкъ вѣита, Павло Гуменюкъ, бере все на себе. Принадлежній священникъ, о. Ляховичъ довѣдався о той дні, що ктось (зъ країни) виглядомъ зъ вѣдѣмъ країни зъмієвий. Щось поспішно закладѣвъ країнській країнській, і відомо що для нихъ публичну забаву і то въ той самій закладѣ хиба єось до 10 учениць. Но поспішно почала та школа чимъ разъ бльшіше слави відбрати, а в році 1881 було вже въ тоймъ закладѣ 263 учениць і то рѣжнородніхъ народностей зъ цѣлого свѣту. Наша землякъ дръ Валерій Явор-скій, сынъ священника зъ Залукви коло Сянока, авторъ руского подручника для науки стено-графії а таємъ професоръ хемії при реальніхъ школахъ въ Краковѣ і доцентъ на вѣдѣмъ медичномъ всеучилища Ягеллонського і вже славнозвѣстній лѣкаръ хороїзъ червенькихъ, звѣдуючи межи іншими въ Віртембергію, приїхавши добримъ звѣдівши. Таконъ школы тоді не було нігде въ свѣтѣ. Зъ самого початку въ першому році не велоси якоюсь Нѣмцевъ, бо не має въ ово-бмъ закладѣ хиба єось до 10 учениць. Но поспішно почала та школа чимъ разъ бльшіше слави відбрати, а в році 1881 було вже въ тоймъ закладѣ 263 учениць і то рѣжнородніхъ народностей зъ цѣлого свѣту. Наша землякъ дръ Валерій Явор-скій, сынъ священника зъ Залукви коло Сянока, авторъ руского подручника для науки стено-графії а таємъ професоръ хемії при реальніхъ школахъ въ Краковѣ і доцентъ на вѣдѣмъ медичномъ всеучилища Ягеллонського і вже славнозвѣстній лѣкаръ хороїзъ червенькихъ, звѣдуючи межи іншими въ Віртембергію, приїхавши добримъ звѣдівши. Языкъ вѣдѣмъ нѣмецкій. Удержаньє стоять рѣдно зо вѣдѣмъ менш-блїшіе 400 зр. а. в. Якій стає закладу єсть оного році і о вѣдѣмъ подробномъ не залиши П. Т. читателькамъ донести не задовго. На теперъ що одно що цѣкаве скажу. При конці 1882 шкільного році въ тоймъ закладѣ, коли вже дво-рѣчній курсъ для тихъ 263 учениць украйніївши и коли вже учениць мали розбѣдзитися, аранжо-вано ще для нихъ публичну забаву і то въ той самій році, що кожда панючка мала явитися на той забавѣ въ своїмъ народнѣмъ костюмѣ. А може то такъ скористали зъ мної, що єути бѣтъвали що бльшіе якъ тѣждѣнівъ! Декотрі дивується, що то лучилося о. Л.—ови, котрій єсть "стовномъ Риму". Дні 18 с. м. зъхѣала въ той спрѣвѣ ко-мисія до Кокошиць, де цитовано козинськихъ людей. — Або єтпуть, мыслите, таїкъ тутъ єтпуть відбувається, яко дѣне? — "De ideš?" — "На вишту". Ось! а

акъ с межи нами якъ буды, якъ недостатки, все то зреформувати на красше, зреформувати радикально безъ всякої помочи посторонио, — и только така реформа, отъ насъ самы походяча, має межи нами мѣсце, только така едино може и мусить удастися и принесе пожитка въ славу церкви и добро вѣрныхъ. И таке власне завданье має словнити нынѣшня студія!»

— Новій дѣлѣ «Проповѣди» о. Данила Танячевича зъ Закарпата за упокой бл. п. Володимира Барбѣнського вийшли зъ печати, — такъ, що всѣхъ проповѣдей о. Д. Танячевича, посвященныхъ памяти незабутого свого Друга, есть до тепер чотири. Якъ попереднія, такъ и обѣ новій проповѣди справедливо називемо «взбрцевими», проникнутими глубокимъ горемъ народныхъ, отчутнимъ цѣлодушемъ проповѣдника, и натхненными взаселмъ почуттямъ руского патріотизму. Обѣ новій проповѣди зброшуваній разомъ коштують съ перевозкою 30 кр., а зброшуваній всѣ чотири разомъ 55 кр. съ пересылкою поштовою.

— *Sedmero bajej* — z maloruštinu přeložil Jan Nečas. Мы же доносимъ, що деякій ческій писатель и часописи звернули послѣднімъ часомъ бачній шу увагу на галицко-руський рухъ литературный и познакомляють съ нимъ читаючу суспільностъ ческую. Мѣжъ вищими ческій поетъ и знаменитый перекладчикъ зъ славянськихъ языковъ п. Янъ Нечасъ (адьюнктъ судовий въ Моравії) помѣстивъ въ часописи *Náši Mladeži*, выходячій въ Сушниці надъ Ославою, хороший перекладъ семи байокъ Павла Свого (Свенцицкаго) выданыхъ твориствомъ *«Просвѣта»*.

— *Исторія австрійско-угорської монархії*, написана п. Дмитрюсъ Вѣнцковскимъ, ц. к. учителемъ рускої школы вправь у Львовѣ, препоручена ц. катихита при учит. семинаріяхъ у Львовѣ.

Подяка.

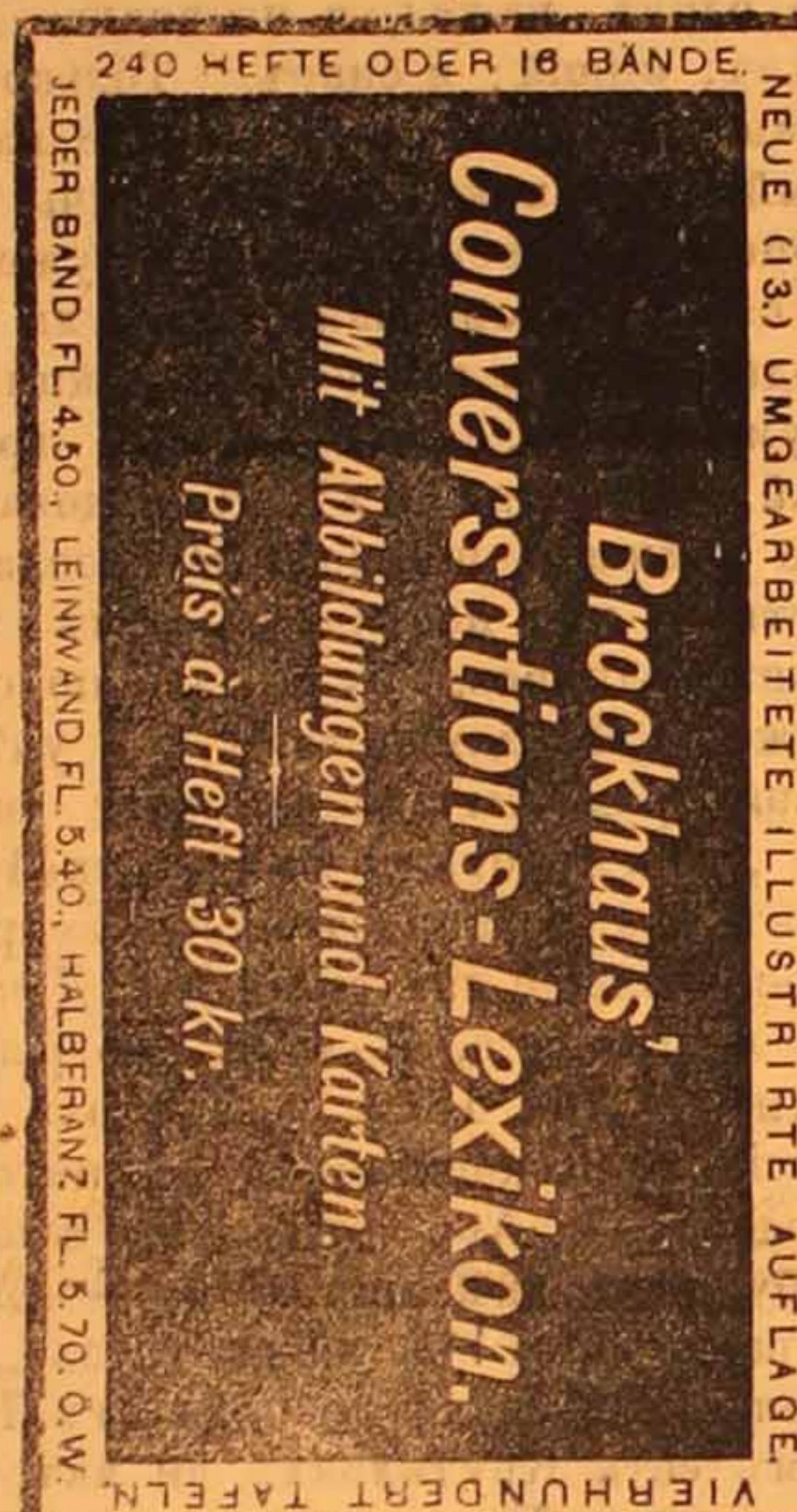
Низше подписано Дирекція рукою народного театру окладає прилюдну подяку Вп. о. Мандичовскому, маршалкові Рады поштової въ Надвірній за ласкаве, якъ моральне та матеріальнє подпомаганье нашого театру підъ часъ его побуту въ Надвірній.

Сей Добротій, не лише що добрымъ словомъ и могутимъ впливомъ заохочувавъ інтелігенцію въ мѣшанъ надвірнійськихъ до отвѣдування театру и плативъ бѣднѣйшимъ мѣшанамъ въ селянамъ по кольканцій билетовъ за кожу народну штуку, — но видавъ, що мимо того при конці поводженіе театру ослабилось, впливувъ на Світлій Видѣль Рады поштової въ Надвірній, и той ухваливъ на засѣданію зъ дня 13 л. червня о. р. 50 зр. одноразовомъ запомоги для нашого театру. Прійтѣть Впр. Отче Маршалку нашу найсердечнійшу по-

дяку и широ руске «спаси Богъ» и дай Богъ, щобъ Вашъ примѣръ присвѣчувавъ и іншимъ Вп. патріотамъ, а доля руского театру поправится. — Калушъ днія 22-о червня 1884. Директоры театру: И. Біберовичъ и И. Гриневецкій.

Спродажа инвентаря въ Ступини

о 1½ милѣ отъ стації желѣзничиної въ Самборѣ або Дрогобичи отбудеся днія 17 лат. червня и днѣвъ слѣдуючихъ. Продаваній будуть въ дорозѣ добровольної ліквідації конѣ, волы робочі, коровы и яловінникъ поправної стадниками берненскими стадинами, якъ такожъ всѣлякі знаряды господарскі.

Переписка Редакціи и Администрації.

Пчт. Касино въ Збаражи. Мы высылаемо «Дѣло» правильно, а кожде недойшовше число просимо въ свій часъ зарекламувати. — Вп. Л. въ Добромилі. Вкладка до «Нар. Торговлѣ» вносить 1 зр. вписового и 10 зр. одного удѣлу, который можна такожъ сплатити въ двохъ ратахъ. Можна взяти и бóльше удѣлівъ.

Образы «Дѣлич вчерь» надобишши въ Львовѣ. Предплатни зволять подати таакъ якъ ихъ имъ доручити. Кто жадає викупити тою зволяти надоблати на кшотъ тижній (4 кр.) на валокъ (10 кр.) и на опакованье (4 кр.) разомъ 20 кр. Надо на пократье коштъ вадженя образѣнъ по 23 кр. отъ образа. Помаханій дробій квоты прошу прислати на руки дакції «Дѣла». — В. Ш.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистроване общество съ неограничену порукою.

есконтує власні вилосовані листы, купоны, такожъ всяки купоны отъ державныхъ ефектовъ и заставныхъ листовъ, удѣляє пожички за ги. потекарнимъ обезпеченемъ.

Есконтує вексель, принимає грошевій вкладки:

а) на книжки щадничий по 6%; б) на текучій рахунокъ (conto currente) за 30-, 14- и 3-дневнымъ виловѣдженемъ по 6%, 5% и 4%.

Заставничій отдѣль

того-жъ Заведенія удѣляє пожички на заставы, а именно: цвітній ефекти, догоцвінності, вироби фабричній и ремесній и всяки предметы, маючі цвітність.

Бюро Заведенія въ власномъ домѣ при улицѣ Орменьской № 2, на 1-омъ поверсі.

1054 (6-24)

BANKHAUS „LEITHA“

(Halma), Wien, Schottenring 15, vis-à-vis der Börse.
Wir versenden an Federmann (auf Verlangen), so lange der Markt reicht, gratis und franco nach
soden entwischen, höchst wichtige, inhaltreiche und interessante Broschüre sammt Universal-Veröffentl.
Kalender (100 Seiten, 42. Auflage). Diese

für Kapital, Sparanlage, Effecten-Speculation, sowie Losbesitzer,
Rentiers und Börse-Interessenten, große und kleine Kapitalisten, Institute, Sparkassen und Private, um
nebenliegende und unentbehrliche Berichten, von mehr als 300 herausragenden Journalen des In- und Auslandes
anerkannt besprochen, teilt.

t g e n e r C o m p a s s
durch alle Positionen des österreichischen Grossblattes, bietet sämtlich europäischen Los-Spielpläne (abzobehar), alle
Daten u. Erklärungen über Amortisation, Anzahl, Securit. u. Weisen der österreichisch ungarn. Anlagenpapiere,
Staatsrenten, Lotte, Grundstücks-Obligat., Kaufbriefe, Privatpapiere, Actionen der Börse, Trans-
ports- u. Industriegesells., Großen etc., erläutert die Börsenale des Wiener Börse gegenüber den Nachstellen der Provinz-
und Auslands-Börsen, erläutert sämtliche Combinationen der Speculation, bespricht die jüngsten wichtigen Aufsätze, welche die
Gesellschaft hieran empfiehlt, wir das Abonnement auf das bestimmtigste, billigst und reichhaltigste.

financielle, Börsen- und Verlosungsblatt „LEITHA“. Daselbst anerkannt als unparteiisches und gewissenhaftes Informations-Journal, berichtet bei stant. umfang-
reichen Berichten über Amortisation, Anzahl, Securit. u. Weisen der österreichisch ungarn. Anlagenpapiere,
Staatsrenten, Lotte, Grundstücks-Obligat., Kaufbriefe, Privatpapiere, Actionen der Börse, Trans-
ports- u. Industriegesells., Großen etc., erläutert die Börsenale des Wiener Börse gegenüber den Nachstellen der Provinz-
und Auslands-Börsen, erläutert sämtliche Combinationen der Speculation, bespricht die jüngsten wichtigen Aufsätze, welche die
Gesellschaft hieran empfiehlt, wir das Abonnement auf das bestimmtigste, billigst und reichhaltigste.

G f r d e W i e n e r B ö r s e
zu Anlagenzeiten wie auch in allen Speculationsformen, Prämien, Comptoirs, Tauschoperationen, etc.
Vorschüsse auf Wertpapiere
bis auf Weiteres zu bis 5% Zinsen pro anno (gebühren- u. provisioenfrei) in größeren Beträgen, bis zu 80% des Quotienten

Складъ фабричній красокъ, лакербъ, покостовъ, продуктovъ хемичніхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (43-?) во Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олійній

зовсімъ готовій до ужитку, до мальовання дверей, оконъ, помостівъ, даховъ, домовъ, огородовъхъ зварядовъ и господарськихъ, зварядовъ брльничъхъ и т. д.

КРАСКИ

олійно-лакеровъ и бурштино-лакеровъ масу до запускання помостовъ

власного виробу, найльшого рода лакеръ до помостовъ, лакеръ до школъ та таблицъ

вайдоборибашъ

лакеръ повозовъїй правдивї англійскъ зъ фабрикъ Wilkinson, New-wood and Clark въ Лондонѣ, всякого рода лакеръ до роботъ внутрішніхъ, вильніхъ, деревя, оселізъ и шкіръ.

Краски сухій всяки роды :

анілиновій, до крашена яич., до крашена яич., до крашена яич.,

матеріївъ, друкарскій, бронзы (золотий порошокъ), золото въ аркушахъ, роштін въ пльни, для переплатинъ, тушовій акварелевій въ гузичкахъ

лакочакъ, акварелевій вожій въ трубочкахъ и мушляхъ,

до мальовання порцелянъ, олійній въ трубочкахъ до роботъ артистичніхъ,

Средства до ретушовання, олійнікі и верники до роботъ артистичніхъ, позалі, малірскій полотна, палети, сталюги и великі приборы до мальовання и рисования.

Артикулы для фольварківъ :

Смаровило до жельзьнихъ осей, олія до машинъ, теръ газовий, цементъ и гипсъ, кітъ, асфальтъ, антимеруліонъ, карболовій квасъ и другі средства дес-водою. Колька хатъ на

інфекції.

При замовленні за тою просить о прсыданні за

місцемъ, котра «на» гарнії, ходи

ченьє таїб коло Станіславськаго

«Заліла Устьє зеленої

рвала, Коло Перемышль

а коло Нижанковичъ,

5 килевъ

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

927 (33-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр.

1 " Гегелійского столовоголуч-

шо якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50

Гегел. стол. ароматичного 2·70 и 3 зр.

Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.

1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " —

Повысше наведеній ціни розуміються вразъ

съ бочковою окованою желѣзними обручами и о-

плачеными портомъ поштовыми, такъ що благо-

оклоний отбиратель жадныхъ бóльше коштівъ

не поносить. Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

Вершестъ, и просить о ла-

сакавій замовленії.

Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

Вершестъ, и просить о ла-

сакавій замовленії.

Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

Вершестъ, и просить о ла-

сакавій замовленії.

Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

Вершестъ, и просить о ла-

сакавій замовленії.

Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

Вершестъ, и просить о ла-

сакавій замовленії.

Купуючи вина особисто только у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральній и лучшій вина якъ зъ

</div